

ματία· τὸ πρόσωπόν του ὠχρίασε, καὶ τρέμων ἐπιθύρησεν ἀεπώλησα σάπια σκόρδα, ἡμάρτησα, ὁ Θεὸς μὲ εἶδε καὶ δι' αὐτὸ μὲ τιμωρεῖ καὶ ἔχασα τοὺς μουστερίδες μου.»

Ἀπεχώρησε μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας σύννους καὶ μέχρι τῆς ἐσπέρας δὲν ἠδυνήθη νὰ στρέψῃ εἰς ἄλλο τι τὴν προτοχὴν του· ἠθέλησε νὰ κοιμηθῇ, ἀλλ' εἰς μάτην· ἡ φράσις ἐκείνη τοῦ ἱερέως ἐλέγχουσα τὴν πράξιν του τῷ ἐτάραττε τὴν ἡσυχίαν. Ἐνόμισεν ὅτι τὰ λείψανα τῆς ἁμαρτίας τὸν ἠνόχλουν καὶ διὰ

τινα ὑπὸ δένδρον πηγὴν ἵνα βρέξῃ ξηρὸν ἐν τῷ σάκκῳ του ἄρτον. Ἀναδιφῶν δὲ τοῦτον εὗρεν ἐν αὐτῷ τε-θει μένην ἱερὰν γραφὴν ὑπὸ τῆς μάμμης του καὶ ἠθέλησεν ἀναπαυόμενος ὑπὸ τὴν σκιάδα ν' ἀναγνώσῃ· εἶδεν ἐκεῖ ὅτι ὁ Θεὸς συγχωρεῖ τοὺς ἐξομολογουμένους τὰς ἁμαρτίας των, καὶ ἀμέσως ἐγονάτισε, ὕψωσε τὰς χεῖρας πρὸς οὐρανὸν καὶ μετ' ἀληθοῦς μετανοίας ἐζήτησε συγχώρησιν.

Ἦδη ἐπανάλαβε τὸν δρόμον του πλέον ἥσυχος καὶ ὅταν διηγῆθῃ εἰς τὴν μάμμην του τὸ αἷτιον τῆς ἐπι-



Ὁ φιλόπονός ὄνος.

τοῦτο ἔλαβε τὰ ὑπολοιπόμενα σκόρδα καὶ τὰ ἐπέταξεν ἀπὸ τὸ παράθυρον· ἠιθάνθη τότε μικρὰν ἀνακούφισιν καὶ κατώρθωσε νὰ κοιμηθῇ μέχρι τῆς πρωίας· ἅμα ὅμως ἐξυπνήσας, ἠτοιμάσθη ν' ἀναχωρήσῃ· δὲν ἠδύνατο νὰ σκεφθῇ πλέον περὶ κέρδους· ἐβασανίζετο ὑπὸ τῆς ιδέας ὅτι ἡμαρτεν, καὶ ἔλαβε τὴν εἰς τὸ χωρίον του ἄγουσαν.

Καταβεβλημένος ὑπὸ τοῦ καύσωνος ἔστη παρὰ

στροφῆς του λυπούμενος διὰ τὰ ὀλίγα του κέρδη ἀὐτοῦ Θεὸς ἠδόκησε νὰ μοι ἀποδώσῃ τὴν μεγαλειτέραν τῶν ἐπιθυμιῶν μου, Ἰωάννη, εἶπεν αὕτη· εὗρες τὰ ἀληθῆ πλοῦτη, μὴ σὲ μέλει διὰ τὰ λοιπά». ΒΖ.

ΚΥΩΝ ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΟΣ

Κύριός τις ἐπανήρχετο ἐκ τῆς Νέας Αὐρηλίας ἐπὶ τινος ἀτμοπλοίου, μετ' ὀλίγων ἐπιβατῶν. Μεταξὺ κυ-